

تعریف اصطلاحات رایج در صنعت تهویه و تبرید:

1- تبرید:

مرحله ای است از رفع گرما از یک محیط یا یک جسم بمنظور کم کردن دمای آن و انتقال دادن گرمای فوق به فضا یا جسم دیگر.

2- گرما:

گرما شکلی از انرژی است، خاصیتی مشخص و قابل اندازه گیری از تمام ماده. کمیت گرما مربوط است به کمیت جسم و نوع جسم درگیر.

3- دما:

دما مقیاس شدت، یا سطح گرما است.

4- واحد کمیت گرما:

واحدی که با آن اندازه کمیت گرما محاسبه می شود، واحد حرارتی بریتانیایی است، که اکثرا بوسیله تلخیص آن *Btu* شناخته می شود.

5- بی تی یو (BTU):

مقدار انرژی حرارتی لازم برای بالا بردن دمای یک پاوند آب، به مقدار یک درجه فارنهایت.

6- گرمای ویژه:

مقدار حرارت لازم برای بالا بردن دمای یک پاوند از همان جسم به مقدار یک درجه فارنهایت.

7- گرمای محسوس:

گرمایی است که، به یک جسم افزوده شده یا از آن رفع (کم) شده و می توان آنرا بوسیله تغییر در دمای جسم مذکور اندازه گیری نمود.

8- گرمای نهان:

گرمایی است که به یک جسم اضافه شده یا از آن رفع می شود تا تغییری در حالت آن ایجاد نماید، بدون اینکه تغییری در دمای آن حاصل شود.

9- انرژی:

انرژی همان قابلیت انجام کار بشمار می رود و ممکن است به فرم های گوناگون وجود داشته باشد. مثال: انرژی گرمائی، انرژی مکانیکی.

10- تن سرمایی:

عبارت است از میزان سرمایی که یک تن یخ صفر درجه یا مقدار سرمای نهانی که 2000 پوند یخ صفر درجه در مدت 24 ساعت از دست می دهد تا به آب صفر درجه تبدیل شود.

11- درجه حرارت خشک هوا:

همان درجه حرارتی است که با یک ترمومتر معمولی نشان داده می شود.

12- حرارت مرطوب :

اگر هوایی را آنقدر خنک کنیم که به حالت اشباع برسد، این کیفیت هوا و نظیر آن را درجه حرارت مرطوب گویند.

13 – درجه حرارت شبیم هوا:

درجه حرارتی است که هوا با مقداری بخار آب معین به حالت اشباع برسد و رطوبت موجود در آن شروع به تقطیر شدن نموده و به حالت شبیم درآید.

14- رطوبت مطلق:

مقدار وزن بخار آبی است که در واحد وزن هوا وجود دارد.

15 – رطوبت نسبی:

عبارت است از نسبت فشار آب هوای مورد نظر به فشار بخار آب هوای اشباع شده در همان درجه حرارت.